

2018. évi 4. szám

Szent István

Megszólitlak alázattal, s könyörögve kérek,
Tekints le az országunkra és a magyar népre.
(Juhászné Bérce Anikó: Fohász Szent István királyhoz)

VAJK MEGKERESZTELÉSE.

Szent Adalbert keresztyja és megkeresztelője lesz az akkor 10—14 éves Vajknak. (975-ben? született Esztergomban). A keresztség szentségében Szent István első vértanú nevét — Istvánt — adja neki.

Az ifjú István a mi későbbi Szent Istvánunk.

Géza fejedelem csak politikából lett keresztény. A hasznosság elve vezette őt Krisztushoz. Ezért maradt a régi ember. Sőt hatalmában elbizakodva, annyira erősnek tartotta magát, hogy kijelentése szerint: „A régi pogány isten mellett a keresztények Istenének is hódolhat.“ Népét ugyan Krisztus mellé kényszerítette, de az igaz keresztény életre példájával és életével neki irányítást már nem adott, (mert nem is adhatott).

AZ IFJÚ ISTVÁN LELKI ÁTALAKULÁSA.

Fia, István, őszintén vágyódott az Isten után és egészen át is adta magát az Istennek, hogy Benne átalakulhasson és valójában újjászülessék. Ezért lett a keresztséggel igazi keresztény, valódi krisztusi ember, természetfölötti életet élő Isten gyermeke. Meghalt a testi Vajk és megkezdte életét István, a „kegyelemmel megkoronázott.“ Értelmes, fogékony, minden jóra kész lelke egészen befogadta Krisztus tanítását és átalakító, megszentelő kegyelmét. Szinte gyönyörűség elképzelni azt az Isten felé kitáruló lelket, amely tisztelettel és szeretettel csüng Szent Adalbert ajkán, hogy az Isten emberétől meghallja és megtanulja az emberek és népek boldogulásának és örök üdvösségének útját — módját.

A KERESZTÉNYSÉG ÚJ VILÁGA.

Micsoda új világ tűnt fel István szeme és lelke előtt, amikor a keresztségről és a keresztséggel kezdődő krisztusi életről hallott! A világ Megváltója szerint: „Aki újjá nem születik vízből és Szentlélekből, nem mehet be az Isten országába.“ Újjá kell tehát neki is születnie vízből és Szentlélekből,

hogy kereszténnyé lehessen, krisztusi életet élhessen és eljuthasson az Isten országába már itt a földön is, de annál inkább az örök életben. Mert jaj neki, ha nem születik újjá és nem lesz más emberré! Akkor testi ember marad és egész életén át hordja annak nyomasztó, gyötrő terhét: atesti ember minden nyomorúságát, bűnét, rossz

hajlamát, alacsony érületét, önző oktalanságát, romlott akaratát és lelketölő boldogtalanságát.

(Dezső István: Szent István király és lelki világa Rákospalota 1937.)

Tanúságtétel egy szentáldozásról

Néhány éve, télen történt. Egészen pontosan, december 6-án, amikor már sikerült megvennem az összes karácsonyi ajándékot, az első hó alatti vékony jégen elcsúsztam, eltört a bokám. Kezdetben reménykedtem, hogy csak ficam, borogattam napokig, s amikor végre orvoshoz kerültem azonnal megoperáltak. Csúnya törés volt, vasakkal erősítették meg, nehezen gyógyult. Akkor már évek óta napi áldozó voltam, így kérésemre V.Miklós minden nap elhozta az Oltáriszentséget a lakásunkra, aztán a kórházba is. Csak december 24-én engedtek haza, aznapra lemondtam Miklóst, nem akartam még szenteste is elvonnai a családtól. A kórteremből már mindenki elment, az ágyakat lehúzták, összetolták, csomagjaimmal, mankóimmal, sajgó fájdalommal egyedül vártam a hazaszállító mentőt. Szomorú karácsony este elé néztem. Sokat kellett várni. Végre nyílt az ajtó, de a mentősök helyett egy számomra ismeretlen atya lépett be az Oltáriszentséggel. Nem tudom leírni azt az örömet, amit akkor éreztem, de ami még mindig a szívemben él. Csodaként éltem meg és hálásan idézem fel mind a mai napig. (RZs)

Értesítjük a kedves testvéreket, hogy egyházközségünk egyik missziós küldötte a liturgikus képzés után áldoztatói engedélyt kapott. Szívesen vállalja, hogy első pénteken, vagy vasárnap illetve szükség szerint kiviszi a betegekhez az Oltáriszentséget. Jelentkezni a sekrestyében lehet.

Farsangi bál és szentségimádás

A címben szereplő párosítás talán meglepő, de nem véletlen elírás.

Én ugyan számos okból nem voltam az idei farsangon sem, de ámulva figyeltem, hogy a fiatalok milyen szívósan, alaposan szervezik: személyesen, közösségeken keresztül, hirdetésben és honlapon számtalanszor. Meg is lett az eredménye.

Amikor a márciusi szentségimádási napon oly üres volt a templom, akkor ötlött fel a gondolat, hogy bizony nem csak a farsangot, a szentségimádási napot is szervezni kell.

Ezért kértük a közösségvezetőket, ezért készült plakát, hirdetés, nemcsak a miséken, hanem több változatban facebook oldalakon is.

Az 52. kongresszus tiszteletére a kitűzött létszám 52 volt, a jelentkezési lapon 72 főt sikerült megszámolni, de tudom, nem is iratkozott fel mindenki.

Hála és dicsőség az Úrnak!

Hála és köszönet minden szervezőnek!

Közös szervezésben legközelebb Krisztus Király ünnepének vigiliáján, november 24-én lesz világméretű szentségimádás amihez mi is csatlakozunk, remélhetően legalább ennyien.

(A missziós küldöttek képviselőjében RZs.)

Kedves Testvérek!

Egyházközségünk ifjúsági csoportja 2018 nyarán is nagy erőbedobással szervezte meg és bonyolította le a táborunkat. A Napközis Tábor kapcsán nagy örömünkre szolgált, hogy résztvevőkkel és szervezőkkel együtt egy nagyon szép harminc fős csapat gyűlt össze az első tanszüneti héten minden nap.

Az első nap egy közös szentmise keretében töltöttünk fel lelkileg a sok szórakoztató program előtt, majd a Normafa környékére látogattunk, ahol sok játék és sportolás mellett Detti, a nap felelősének vezetésével, közösségépítő programokon vettek még részt a gyerekek. A második nap fáradtságos és nehéz kirándulás után a Csergezán Pál kilátóból nyíló nagyszerű látványban gyönyörködtünk. A harmadik napon nagycsatákban vettünk részt egy remek lézerharcos programon, táborozóink még vezetőik ellen is megmutathatták mit tudnak elszántságukat és ügyességüket dicséri, hogy mind kétszer sikerült nyerniük. Csütörtökön a nagy melegben könnyed kikapcsolódást jelentett a Velencei-tó kellemes vízhőmérséklete és a rengeteg vízi játék. A hét lezárásaként két csapatra osztva résztvevőink egy komoly akadály pályán mutathatták meg milyen ügyesek és okosak.

Köszönöm szépen továbbá valamennyi szervezőnek és segítőnek azt az áldozatos és kemény munkát, amivel hozzájárult a 2018-as Napközis Tábor lebonyolításához és sikeréhez.

Bízom benne, hogy jövőre is veletek dolgozhatok együtt, valamint táborozóink nagyszerű csaptaival is újra találkozhatunk, nem csak a nyári tábor folyamán, hanem az évközi programjainkon is.

(Hunyadvári Attila)

CSERKÉSZEK

A Börzsönyben portyáztak a cserkészek

Április 13-án izgatottan gyülekeztünk az Örs vezér terén. Portyázni indultunk Szob és Márianosztra környékére, a Dél-Börzsönybe. Már az odaút is izgalmas volt, a vonat ablakából csodálhattuk meg a Dunakanyar mögött lenyugvó napot.

Éjjeli szállásunk a szobi Szent László templom plébániáján volt. Míg a vezetők a szállásadónkat próbálták elérni (aki elfelejtkezett érkezésünkről, és kikapcsolta a telefonját) a kiscserkészek szöcske-hoppot, a cserkészek pedig hétpasszt játszottak. A késéstől eltekintve a szállás jó volt, a régi plébániaépületben, kényelmes matracokon alhattunk.

Másnap kiadós reggeli és egy gyors takarítás után indultunk Márianosztrára. Útközben a csapat kettévált, hogy a kiscserkészek és a cserkészek is saját tempójukban haladhassanak. Enyhe emelkedőn mentünk Márianosztraig, miközben utunk háttéréül a Dunakanyar varázslatos panorámája szolgált. Ebédünket a Magyarok Nagyasszonya kegytemplom előtti parkban költöttük el.

Ebéd után a Szellőrózsa örs a település melletti hegyen álló, festői szépségű, öreg Kálváriát látogatta meg, a Bagoly örs pedig a Kopasz-hegyre vezető meredek kaptatót választotta. A hegymászás minden fáradságot megért, a hegytetőről ugyanis gyönyörű körpanorámában tárult elénk a környék minden kincse: északon a Magas-Börzsönnyt láttuk, délen a Dunakanyar teljes hosszában terült elénk, Esztergomtól egészen Budapestig, nyugatra, az országhatáron túl a Garam völgye látszott, keletre pedig a Cserhát nyugati csúcsai magasodtak. Kissé bele is felejtkeztünk a látványba, elszaladt az idő, a hegyről lefelé sietnünk kellett, az utolsó pár métert pedig már futva tettük meg.

Pár percen múltott csak, de végül elértük a buszt. Kipirosodva, de elégedetten dőltünk hátra az öreg Ikarus plüssülésén, miközben az elindult velünk hazafelé.

*Ali Ádám öv.
Bagoly örs*

Cserkész tábor Jakabpusztán

Plébániánk cserkészcsapatának nyári tábora július 12 és 19 között került megrendezésre Jakabpusztán, a 173-as, és 270-es csapatokkal közösen. Mire a cserkészek megérkeztek, az előtáborozók már felépítették a legfontosabb tábori építményeket, így komfortosan kezdődhetett az eseményekben gazdag hét.

A keretmese az ókori Hellászba repített el minket, ahol különböző mitológiai események elevenedtek meg a szemünk előtt. Változatos programok keretei között a táborozók aranypénzt és dicsőséget szerezhettek városaiknak. Métán, kereskedős játékon, portyán, akadályversenyen és sok más, érdekes eseményen tehettek próbára magukat a városlakók. A jó időnek hála, még a veresegyházi tóstrandot is meg tudtuk látogatni egy túra keretében.

A hét végén sok új élménnyel és baráttal gazdagodva, kissé fáradtan, de boldogan láttuk viszont szüleinket, akik az Örs vezér terén vártak ránk.

*Ali Janka öv.
Százszorszép örs*

Kötélhúzás

A budai és pesti cserkészkerület immár hagyománnyá vált kötélhúzásán idén csapatunk pár tagja is részt vett. A Szabadság-híd lezárásának alkalmából gyűltek össze augusztus 5-én a budai és pesti cserkészek, hogy egy közös erőpróbával döntsék el, melyik oldal fiataljai rátermettebbek. A kötélhúzásra velünk tartottak más cserkészek is, akikkel együtt táboroztunk.

Sajnos nem tartott sokáig a megmérettetés, mert a kötél elszakadt, de így ellentéték szítása helyett egy vidám döntetlennel zárult a program. Mielőtt hazamentünk volna, volt lehetőség egy nagy játékra, beszélgetésre a hídon.

Reméljük jövőre nem szakad el a kötél, és végre bebizonyíthatjuk, hogy a pesti cserkészek az erősebbek! :)

(Ali Luca)

Urunk házának szolgálatában

Sok szeretettel köszöntjük Brezovay Erzsébetet, Erzsikét és Brezovay Dezsőt, Dezső bácsit 50. házassági évfordulójuk alkalmából. Megkértem Erzsikét és Dezső bácsit, hogy e jeles ünnep alkalmával meséljenek a több évtizedes templom szolgálatukról, tapasztalataikról.

Mikor melyik templomban házasodtatok össze?

Dezső bácsi: 1968. júliusában kötöttünk házasságot a városmajori Jézus Szíve plébánia templomban. Eskető pap Násfai István atya, Isten nyugosztalja.

Urunk házához még közelebb kerültetek, amikor is a mi plébániánkon szolgálatot vállaltatok. Mióta is?

Dezső bácsi: 1988. óta - éppen 30 éve - Kocsis István atya felkérésére vagyok sekrestyés.

Régen milyen volt az egyházközség, a plébánia?

Erzsike: Hogy milyen volt az Egyházközség régen? Egyszóval kifejezve: más. Változnak az emberek, a körülmények és a körülvevő világ. Nagyobb volt a közösségi szellem, voltak zarándokutak 1 és több naposak. Ulbrich Ági néni szervezésében működött a nyugdíjasklub. Őáltala sokszor jártunk színházba, hangversenyre, főpróbákra és nem csak nyugdíjasok.

Ez csak 1-1 kiragadott példa.

A plébánián mindenki ismer benneteket, mivel régóta és sokféle szolgálatot láttok el. Erről mesélnétek egy picit.

Dezső bácsi: A sekrestyés tevékenysége nagyon sokrétű a gyertyagyújtástól kezdve. Továbbá feladat még a ruhák rendben tartása, az oltárterítők mindig tisztán álljanak rendelkezésre, az ostyák beszerzése, a füstölőhöz a kellékek biztosítása. Gondoskodni, hogy mindig legyen szenteltvíz. A gyertyák beszerzése, ministráns hiányakor /ami napjainkban sajnos többször előfordul/ oltárszolgálat, áldoztatás. Újságok beszerzése - elszámolása. Ünnepi nagytakarításban részvétel - a hívek kevesen hallják meg a hívó-szót -, irodai szolgálat, melyet feleségemmel megosztva végzünk. Keresztelők, temetések, szentmisék felvétele, egyházközségi hozzájárulás /adó/ átvétele - elszámolása. Keresztlevél-másolat készítése az adott anyakönyvből.

Hogy érzitek magatokat a plébánián most?

Erzsike: Most sokszor szomorúság fog el, nincs kellő összefogás. Sokan járunk templomba, de kevesen érezzük sajátunknak az Isten házát.

Régóta nincs jelentkező a gondnoki feladatok ellátására, pedig túl sok feladata nem lenne, de itt van az ezermester sekrestyés, ha szükséges elvégzi a gondnoki teendőket is.

Nekem második otthonom az Isten háza, szeretek itt imádkozni. A rózsafüzértársulat több tagjának talán nincs tudomásuk arról, hogy minden szentmise előtt néhányan közösen imádkozzák a szentolvasót, - várunk mindenkit -. Szeretettel gondozom az urnahelyet, hisz a mi egyik fiunk is itt nyugszik. Bízunk benne, hogy a sok ima célba ér a virágzó Egyházközségért.

A jó Isten tartson meg bennetek, erőben, egészségben, szeretetben egymásnak és az Egyházközségnek. Sok kegyelmet kívánok a következő 50 évhez. Köszönjük, hogy vagytok nekünk.

*Az interjút készítette: **Lukács Judit***

A Rákosfalvai Szent István király Plébánia családos szakosztálya idén Gyenesdiáson tartotta meg több napos kihelyezett ülését. A tábor résztvevői között egyaránt találhattunk régi és új motorosokat is. A gyerekek azonnal megkezdték az ismerkedést a helyszínen található kis játszótéren; a szülők a táborhely elfoglalását követően az első esti kötetlen program alkalmával ismerhették meg az újoncokat. Nem sokkal az érkezést követően Károly atya tartott misét, megnyitva ezzel a tábort.

Hála a gyerekvigyázók seregének, és a "közösség" tematikája köré épített lelki programoknak, üdítő kikapcsolódásra és tartalmas töltekezésre egyaránt nyílt lehetőség minden korosztálynak. Hallhattunk a Petőfi program keretében romániai magyar közösséget építő, néptáncot oktató fiatalok több éves munkásságáról, ahogyan Kürtösi Krisztián atya beszámolóját is egy vidéki pap tollából, miként telnek napjai, etnikumokon átívelő békítő erőfeszítései. A következő Budapesten megrendezendő 52. Nemzetközi Eucharisztikus Konresszus előkészületeiről és már ennek a közösség építő erejéről pedig a rendezvény sajtó referense, Göbel Ágoston számolt be személyesen.

Természetesen a könnyed programok sem maradhattak ki: a fiatalok fő részvételével egy délutáni méta, csapatos akadályverseny, kézműveskedés és rengeteg strandolás tarkította a hetet - szerencsére ezekre az időjárás is áldását adta.

Mindent összevetve a plébániai programok palettáján egy vidám, gyerek kacajban, napsütésben, elmélyülésben és töltekezésben gazdag szelete volt idén is a családos tábor.

(Nagy-Egri Máté)

A Szent Bernadett Női kör 2017. novemberében alakult, azzal a céllal, hogy nőket érdeklő, nőket érintő kérdésekről beszéljünk, imádkozzunk. A közösségben ki-ki vérmérséklete szerint megoszthatja gondolatait, örömeit, kisebb-nagyobb nehézségeit, tapasztalatait. Az alkalmakat színesíti, hogy önkéntes alapon bárki vállalhat témavezetést és kérhet imaszándékot, amelyet együtt viszünk az Úr Jézus elé. Az összejövetelek szerves részeként keresztény dalokat énekelünk és az alkalom végén Szent Mónika iránti tiszteletből elimádkozzuk a csoportunk gyermekeiért a Szent Mónika imádságot. Az 1-1,5 órás programot kötetlen beszélgetés és nassolás zárja. A találkozásaink meghitt hangulatát nemcsak a Női körös méces és a téli időszakban elkortyolt tea adja, hanem az összekacsintás is, hogy nincs szükségünk hosszas magyarázkodásra ahhoz, hogy megértsük egymást. Sok szeretettel várunk körünbe minden hónap 3. péntekén 19.30-tól minden 18 évét betöltött fiatal lányt, feleséget és anyát, akik meg szeretnék tapasztalni a közösségi ima erejét egy női közösségben is.

Bodóné Sipos Eszter

12. ministránstalálkozó egy zarándok szemével

Épp szenteste napján olvastam az e-mailemet, amikor jött egy különös levél aministráns referensünktől, Kálmán Antal atyától. A levélből tudtam meg, hogy én is mehetek Rómába. Majd' kiugrottam a bőrömből örömben. Aztán teltek-múltak a hónapok, a várakozási feszültség pedig napról napra nőtt bennem. Egészen az indulás napjáig.

Június 29-én, vasárnap kora délután találkoztunk a Bosnyák téri templom előtt. Rövid időn belül 180 zarándok lepte el a teret. Majd bepakoltunk a buszba, elbúcsúztunk a családtól, felszálltunk és elindultunk Velence felé. Párszor megálltunk út közben, többek közt Szlovéniában is, ahol fánkot ettünk, és gyönyörködtünk a szlovén Alpokban. Este 11 óra körül érkeztünk meg a kempingbe. A szállás kicsit kényelmetlen volt, keveset is aludtunk (összesen 4 órát), de ezen kívül nem volt nagy probléma.

Reggel elindultunk Velence központi része felé megnézni a várost. Kezdeként részt vettünk egy misén a Szent Márk-bazilikában, majd a Szent Márk teret néztük meg alaposabban. Láttuk az óra- és a harangtornyot, a Dózse palotát, a Sóhajok hídját és még sok más. Kora délután elindultunk Rómába. Gyorsan haladtunk. Este 10-kor már el is foglaltuk a kényelmes bungallóinkat.

Másnap reggel egy pihentető alvás után elindultunk Róma belvárosába. A napot a Szent Kelemen-bazilikában indítottuk, ahol én is ministrálhattam. Ezután körbejártuk az ókori Rómát. Láttuk a Colosseumot, a Forum Romanumot, a Palatinust, megtekintettük Szent Péter láncait. Megnéztük a Panteont és az Il Gesu templomot, és elhaladtunk az Angyalvár mellett. Végül megérkeztünk a Szent Péter térre, ahol több, mint 60 ezer ministráns gyűlt össze 19 országból. A németektől 50 ezer, az osztrákoktól 4 ezer, a magyaroktól pedig 2 ezer ministráns vett részt a találkozón. Azaz mi magyarok delegáltuk a 3. legtöbb embert. További magyar vonatkozásai is voltak atalálkozóznak, ugyanis az egyik műsorvezető Pindroch Csaba színművész volt, illetve felszólalt a CIM (Coetus Internationalis Ministrantium/Nemzetközi Ministránszövetség)elnöke, Német László püspök is. Majd elérkezett a találkozó csúcspontja. A pápamobil előgurult a vatikáni parkolóból, rajta a Szentatyával. Óriási élmény volt, amikor tőlem 1-2 méterre haladt el Ferenc pápa, és láthattam személyesen is. És ekkor rá döbbsentem, hogy ő icsak egy ember, csak fehér reverendában, isteni kegyelemmel felruházva. A találkozó végén pedig együtt imádkoztunk Őszentségével. Miután a találkozó véget ért, elindultunk a szállásunkra. Ekkor történt a találkozó másik legérdekesebb eseménye. A vasútállomáson összefutottunk külhoni magyarokkal, és egy csapat németajkú ministránssal. A németek lehetek olyan 60-70-en mi pedig olyan 200-300-an. Itt már érezhető volt, hogy egyenlőtlen lesz a küzdelem. Ekkor a németek elkezdtek énekelni egy általunk nem ismert német népdalt, mi pedig válaszoltunk rá egy Ria-Ria-Hungáriával. Ebből pedig egy óriási hangverseny született aminek csak a vonatunk érkezése vetett véget. Így visszagondolva nem is sejtettük, hogy másnap ugyanez meg fog ismétlődni, csak nem 300 magyarral, hanem majdnem 2000-el.

Másnap a basilica maiorokat tekintettük meg, először a falakon kívüli Szent Pál-bazilikát, a Santa Maria di Maggiore-bazilikát, és a Lateráni-bazilikát. A napot a Szent Ignác-bazilikában zártuk, ahol 2000 magyar vett részt a Ternyák Csaba által koncelebrált magyar misén. A mise megindító volt. Abban a pillanatban egy kis Magyarország volt a Szent Ignác-bazilikában, és a végén megismétlődött az, ami tegnap történt, csak a Szent Ignác-bazilika előtt ott volt az összes magyar ajkú ministráns. Azutolsó napunkat a Vatikánban töltöttük. Elsőként a Vatikáni Múzeumot tekintettük meg, majd Antal atya által áldásban részesültünk a Sixtus-kápolnában, végül pedig megtekintettük a Szent Péter-bazilikát. Talán életem egyik legmegindítóbb élménye volt a pápával való találkozáson és a magyar misén kívül az, amikor a Szent Péter-bazilikában imádkozhattam a szentek sírja előtt, amikor magamhoz vettem az oltáriszentséget, és együtt énekelhettem 180 ministránssal a különböző himnuszokat, kezdve a magyar himnustól, a Boldogasszony Anyánkon át, egészen a pápai himnuszig. Nagyon furcsa volt belegondolni, hogy Szent Péter sírja előtt énekelhetem a pápai himnuszt. Ezután elindultunk hazafelé, de előbb még megálltunk Assisiben. Itt aludtunk a legjobban és a legtöbbet. A reggeli után elindultunk felfedezni ezt a csodás települést. Megnéztük a Szent Ferenc- és a Szent Klára-bazilikát, majd a megmaradt időt a város gyönyörű kis utcáin való barangolással töltöttük. Este 10 óra fele azonban búcsút kellett vennünk Assisitől, és el kellett indulnunk Lido di Jesolo felé. Ez önmagában nem lett volna rossz, ha az éjszakát nem a buszon töltjük. A buszon nem volt valami kellemes aludni, de tudtuk, ha megérkezünk Jesolóba, az kárpótolni fog minket ezért az apró kellemetlenségért. Így is történt. Lido di Jesolo mesés szép tengerpartja, a gyönyörű napfelkelte, a mise, és a 28 fokos víz mindenért kárpótolt bennünket. Jesolo után már nem volt más hátra, mint irány haza. A hazaút gyorsan eltelt, és hamar megérkeztünk. A Bosnyák térre érve viszont rádöbbentem, hogy vége van. Vége ennek a fantasztikus utazásnak. Annak az utazásnak, amit hónapok óta vártam, amely során sok új barátot ismertem meg, sok új helyen jártam, sok szépet láttam, találkozhattam a pápával, sok új tapasztalatot szereztem, és mely során a Jóisten mindvégig velünk volt és vigyázott ránk. Számomra ez a zárandoklat volt életem eddigi legmeghatározóbb élménye, melyre mindig szívesen fogok

visszaemlékezni. Örök hálával tartozom azoknak, akik segítettek nekem abban, hogy kijussak, és szeretném minden kissrácnak figyelmébe ajánlani a ministrálást, mint szabadidős tevékenységet, mert amellet, hogy egy fantasztikus közösségbe kerül, egyszer lehet, hogy ő is részt tud majd venni ezen a nem mindennapi kalandon.

Weinwurm Márton ministráns, zárandok

Köszönöm a sok cikket és képet. Sajnos a képekből mindent nem is tudtam betenni a levélbe. Sőt az utolsó oldal nem is lett olyan, mint máskor.

A következő lapzárta október 15-én lesz.

Károly atya